

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 kwietnia 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – AHY/Minister for Justice

[Sprawa C-359/22 ⁽¹⁾, Minister for Justice (Klauzula dyskrecjonalna – Odwołanie)]

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka azylowa – Ustalenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Rozporządzenie (UE) nr 604/2013 – Przekazanie osoby ubiegającej się o azyl do państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Artykuł 17 ust. 1 – Klauzula dyskrecjonalna – Artykuł 27 ust. 1 i 3 oraz art. 29 ust. 3 – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Środki zaskarżenia – Skutek zawieszający)

(C/2024/3419)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AHY

Druga strona postępowania: Minister for Justice

Sentencja

- 1) Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca

należy interpretować w ten sposób, że:

nie nakłada on na państwa członkowskie obowiązku ustanowienia skutecznego środka zaskarżenia przeciwko decyzji wydanej na podstawie klauzuli dyskrecjonalnej, o której mowa w art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia.

- 2) – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

nie ma on zastosowania do sytuacji, w której osoba ubiegająca się o udzielenie ochrony międzynarodowej, objęta decyzją o przekazaniu, zwróciła się do państwa członkowskiego, które wydało tę decyzję, z wnioskiem o skorzystanie z przysługujących mu uprawnień dyskrecjonalnych na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 604/2013 lub wniosła środek zaskarżenia do sądu przeciwko odpowiedzi udzielonej na taki wniosek, w związku z czym to postanowienie Karty tym bardziej nie stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie wykonało w tych okolicznościach decyzję o przekazaniu, zanim zapadnie rozstrzygnięcie w przedmiocie takiego wniosku lub w przedmiocie środka zaskarżenia przeciwko odpowiedzi na taki wniosek.

— Artykuł 29 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 604/2013

należy interpretować w ten sposób, że:

termin sześciu miesięcy na dokonanie przekazania osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej, o którym mowa w tym przepisie, rozpoczyna bieg od wyrażenia zgody przez inne państwo członkowskie na wniosek o przejęcie lub wtórne przejęcie zainteresowanej osoby lub od ostatecznej decyzji w sprawie odwołania lub ponownego rozpoznania decyzji o przekazaniu, w przypadku gdy zgodnie z art. 27 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia mają one skutek zawieszający, a nie od daty ostatecznej decyzji w sprawie odwołania od decyzji wnioskującego państwa członkowskiego – podjętej po wydaniu decyzji o przekazaniu – o nieskorzystaniu z przewidzianej w art. 17 ust. 1 tego rozporządzenia klauzuli dyskrecjonalnej pozwalającej na rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.8.2022.